

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobkyně: VETA-INVESTMENT, s. r. o., se sídlem Čerčanská 2053/18, 140 00 Praha 4, zastoupené JUDr. Čestmírem Kubátem, CSc., advokátem se sídlem Maiselova 19, 110 00 Praha 1, proti žalovanému Ministerstvu životního prostředí, se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 10. října 2011, č. j. 4594/M/11, 71528/ENV/11, sp. zn. R/2361,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha, ze dne 23. března 2009 ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 18. června 2009 byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 650 000 Kč za to, že v rámci terénních úprav navezla nejméně 3389 m³ odpadu (údajně kontaminovaného) na pozemky parc. č. 206/1 a 198/1 v katastrálním území Poříčí nad Sázavou.

Žalobkyně podala návrh na obnovu řízení v této věci s poukazem na § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.); předložila přitom odborný posudek prof. I. L., který si nechala zpracovat jako součást přípravy na splnění uloženého nápravného opatření (povinnosti odstranit odpad) a podle kterého byl odběr vzorků v původním řízení z metodického hlediska proveden nesprávně. Žalovaný tento návrh zamítl dne 21. prosince 2010 a ministr zamítl rozklad žalobkyně proti tomuto rozhodnutí dne 10. října 2011. Podle ministra nemá odborný posudek ve správním řízení privilegované postavení a i na něj se vztahuje zásada volného hodnocení důkazů. Nelze připustit, že by bylo možno hodnotit odborný posudek jen na základě dalšího odborného posudku; naopak konečné zhodnocení důkazní váhy jednotlivých posudků náleží správnímu orgánu. Z tohoto pohledu není posudek prof. L. dosud neznámou skutečností nebo důkazem, které žalobkyně nemohla uplatnit v původním řízení (musí totiž jít o nemožnost objektivní, nikoli o nedostatečnou procesní aktivitu účastníka či o nevěli správního orgánu provést určitý důkaz); posudek rovněž neprokazuje nepravdivost důkazů provedených v původním řízení – také proto, že prof. L. vycházel

ze sdělení žalobkyně, podle níž nebyl při odběru vzorků použit jím doporučený (správný) postup. Krom toho posudek prof. L. nehodnotí skutkové okolnosti existující v době původního řízení (tj. více než dva roky před zpracováním posudku) a vzorek analyzovaný prof. L. není doplněn protokolem o jeho odběru.

Žalobkyně v žalobě namítla, že v její věci nešlo o jinak běžnou praxi, kdy si účastník správního řízení dodatečně zajistí nový znalecký posudek, který vyzní v jeho prospěch. Při přípravě na splnění nápravného opatření zjistil znalec prof. L., že odpovědný řešitel v původním řízení, RNDr. L. K., odebíral vzorky v rozporu s metodikou, takže vzorek neodpovídal skutečným poměrům složení uloženého odpadu, a to se projevilo i v závěrech posudku. K odhalení této skutečnosti bylo zapotřebí speciálních odborných znalostí, které žalobkyně neměla; navíc neměla důvod nedůvěřovat RNDr. K., který byl jako expert ustanoven správním orgánem. K otázce, zda byl na pozemcích skutečně uložen kontaminovaný odpad, žalobkyně navrhla výslech a konfrontaci RNDr. K. a prof. L. Žalobkyně dále navrhla, aby soud zrušil rozhodnutí vydaná v obou stupních správního řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval své závěry a navrhl zamítnutí žaloby.

Při jednání konaném dne 17. září 2014 strany setrvaly na svých stanoviscích.

Žaloba není důvodná.

Podle § 100 odst. 1 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) se na žádost účastníka obnoví řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci, jestliže

a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo

b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,

a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Žalobkyně se domáhala obnovy řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Toto ustanovení slouží k odstranění nedostatků ve zjištění skutkového stavu způsobených tím, že nebyly známy všechny skutečnosti a důkazy nutné pro náležité posouzení věci. Dříve neznámou skutečností nebo důkazem představujícím důvod pro povolení obnovy řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu může být pouze skutečnost nebo důkaz existující již v době původního rozhodování správního orgánu, která nově, tj. po právní moci rozhodnutí správního orgánu, vyšla najevo a kterou účastník v původním řízení nemohl uplatnit (a která může odůvodnit jiné řešení otázky, jež je předmětem rozhodnutí). Takovou skutečností či důkazem tedy nemůže být odborný posudek prof. L. z června 2010 ani jeho znalecký posudek z března 2011, neboť tyto posudky v době původního řízení neexistovaly.

Takovou skutečností však nemůže být ani namítaná nesprávnost metody odběru vzorků, kterou užil RNDr. K. ve svém „Kvalitativním hodnocení uložených odpadů“ z května 2008. Způsob odběru vzorků byl žalobkyni znám (žalobkyně nezpochybnila tvrzení správního orgánu v odůvodnění rozhodnutí, že se odběru vzorků účastnila), užitá metoda odběru vzorků tedy nevyšla najevo nově až po právní moci rozhodnutí a žalobkyně mohla uvedenou skutečnost uplatnit v původním řízení (proti způsobu odběru vzorků mohla podat námitku). Žalobkyně poukazuje na to, že nemohla usuzovat na nesprávný postup při odběru vzorků, neboť k tomu nemá odborné znalosti, a že o neodbornosti odběru se dozvěděla až po nabytí právní moci rozhodnutí o uložení nápravných opatření (na základě posudků prof. L.). Je však na účastníku správního řízení, jakým způsobem bude v řízení hájit svá práva. Nedisponuje-li žalobkyně odbornými znalostmi, mohla a měla se nechat zastupovat již v původním v řízení osobou odborně způsobilou.

Žalobkyně chápe pojem „dříve neznámé skutečnosti“ subjektivně, tj. jako skutečnosti, které nebyly známé jí. Obnova řízení je však mimořádným opravným prostředkem, jehož důsledkem je zásah do právních

poměrů, které již byly autoritativně správním rozhodnutím stanoveny, a i proto je třeba chápat pojem „dříve neznámé skutečnosti“ v objektivním smyslu. Za takové skutečnosti jsou považovány např. situace, kdy listina nebo jiná věc potřebná k provedení důkazu byla nedostupná, nebo kdy důležitý svědek nebyl dosažitelný nebo dodatečně vypověděl o důležitých okolnostech, ačkoliv v původním řízení odepřel výpověď. Při posouzení skutečností vedoucích k povolení obnovy řízení tedy nelze vycházet ze subjektivního povědomí účastníka. Žalobkyně byla přítomna odběru vzorků, s užitou metodou odběru vzorků byla seznámena a nelze dojít k závěru, že by nemohla uplatnit případnou pochybnost o správnosti způsobu tohoto odběru již v původním správním řízení.

Jen s ohledem na později pořízený znalecký posudek prof. L. nelze dospět k závěru, že posudek (resp. kvalitativní hodnocení) RNDr. K., který byl podkladem pro rozhodnutí o pokutě, se „ukázal nepravdivým“ ve smyslu § 101 odst. 1 písm. a) správního řádu. Ostatně sama žalobkyně v návrhu na povolení obnovy navrhovala, aby správní orgán nechal vypracovat nové (revizní) odborné posouzení obsahu škodlivin. Důvod obnovy řízení nelze shledat v pouhém předložení nového posudku, který zpochybnil závěry dřívějšího posudku, z něhož správní orgán vycházel při vydání rozhodnutí. V daném případě jsou nadto novými posudky prof. L. posuzovány vzorky, které byly odebrány s časovým odstupem asi dvou let; není ani spolehlivě doloženo, že předmětem nového posouzení jsou vzorky odebrané na stejném místě.

Soud se tedy neztotožnil s názorem žalobkyně, že dodatečné zjištění o nesprávném postupu při odběru vzorků, které plyne z posudků prof. L., je nově najevo vyšlou skutečností, kterou žalobkyně nemohla uplatnit v původním řízení. Stejně tak se soud nedomnívá, že se posudek RNDr. K. zadaný správním orgánem ukázal nepravdivým na základě nových posudků prof. L.

Soud nevyhověl návrhu žalobkyně, aby byli RNDr. K. a prof. L. vyslechnuti k otázce metodiky odebírání vzorků zeminy a kontaminace předmětného odpadu. Úkolem soudu v tomto řízení je posoudit, zda byly splněny zákonem stanovené podmínky pro povolení obnovy řízení, nikoli hodnotit správnost a důvodnost rozhodnutí o pokutě. Soud měl k dispozici posudky zpracované RNDr. K. a prof. L., které byly podkladem pro rozhodování správních orgánů ve věci obnovy řízení, a to považuje pro účely tohoto řízení za dostatečné. Naopak pro rozhodnutí soudu o této otázce by nemělo význam zjišťovat výsledkem zpracovatelů těchto posudků další okolnosti, neboť by tak soud zjišťoval skutečnosti, které správní orgán nehodnotil a které ani hodnotit nemusel.

Žalobkyně se svými námitkami tedy neuspěla; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 17. září 2014

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková